

vilde blive Genstand for mellemkommunal Fordeling. Jeg tilstaar, at jeg ikke havde tænkt dette før, og jeg er ikke helt sikker paa, at den ærede Ordfører har Ret deri; men har den ærede Ordfører Ret i denne Opfattelse, vil det blive et ganske overordentlig stort Arbejde at faa regnet ud, hvordan denne Skat skal fordeles paa alle de forskellige Kommuner, hvorfra Kreditforeningerne have Indtægt. Jeg tror, det vil blive et saa stort Arbejde, at det allerede vil være Grund nok til at fritage Kreditforeningerne for Kommuneskat. Thi det kan ikke blive store Beløb, der kan blive Genstand for mellemkommunal Fordeling. Den Indtægt, Kreditforeningerne have ved Renten af deres Reservefond f. Eks, som jo er en meget betydelig Indtægt, kan der ikke være Tale om at gøre til Genstand for Fordeling. Den falder i Opholdskommunen, saa det bliver ikke noget stort Beløb, der bliver Tale om at fordele paa de andre Kommuner i det hele, og paa den enkelte Kommune uden for Opholdskommunen bliver det aldeles minimale Beløb, der bliver Tale om. Det forekommer mig derfor, at hvis den ærede Ordfører har Ret i, at Kreditforeningernes Kommuneskat vil blive Genstand for mellemkommunal Fordeling, er det en yderligere Grund til at holde Kreditforeningerne helt fri for Kommuneskat, da Arbejdet ved Fordelingen vil blive meget stort, og Udbyttet for de enkelte Kommuner uden for Opholdskommunen vil blive meget lille.

Berntsen: Jeg har blot begæret Ordet for varmt at støtte det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard). Jeg finder nemlig, at det er en stor Uretfærdighed, man vil begaa, hvis man vil gøre Kreditforeningerne skattepligtige, men derimod Sparekasserne skattefri. En saadan Bestemmelse vilde jo ogsaa ramme de to Husmandskreditforeninger, der findes her i Landet, og jeg vil dog henstille til de ærede Medlemmer, om de finde det retfærdigt, at en saa rig Sparekasse som f. Eks. Fyns Stifts Sparekasse, der har opsamlet store Kapitaler, skulde være skattefri, medens de to Husmandskreditforeninger, vi have her i Landet, skulde beskattes af de Kapitaler, der ere opsparede af

Husmænd, tilmed af Husmænd der ere i Besiddelse af de mindste Jordejendomme her i Landet, idet, som bekendt ingen Husmand kan faa Laan i en saadan Kreditforening, naar Værdien af hans Ejendom overstiger 6,000 Kr. Det forekommer mig, at alene Hensynet til disse to Kreditforeninger maatte gøre det Indtryk paa Tingets Medlemmer, at de fandt, at man burde fritage Kreditforeningerne. Jeg gentager, det er en Uret, blodig Uret at ville beskatte Husmandskreditforeningerne, naar man fritager store, rige Sparekasser for Skat.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Jeg vil dog uden at komme ind paa en længere Debat om dette Spørgsmaal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Sparekassernes Overskud gennemgaaende er bestemt til enten straks eller i Fremtiden at skulle anvendes i velgørende eller almengavnige Øjemed. Kreditforeningernes Overskud er bestemt, som meget fornuftigt er, til at anvendes til Interessenternes personlige Interesser, saaledes at der i Henseende til Rimeligheden for at udskrive Skat til Kommunerne turde være meget stor Forskel netop i den Retning, som jeg har hævdet. For øvrigt vil jeg gerne spørge det ærede Medlem for Assens (Berntsen), om han har opgjort, hvor mange Potter Blod, hver af Husmændene kommer af med. — Det ærede Medlem sagde, det var en blodig Uret.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—5 (se Tillæg A. Sp. 2059 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 6 af Piper (se foran)
forkastedes med 68 Stemmer mod 2.

§ 6 (se Tillæg A. Sp. 2061—2062)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 10 til § 7 af Knudsen (se foran)
forkastedes med 66 Stemmer mod 8.